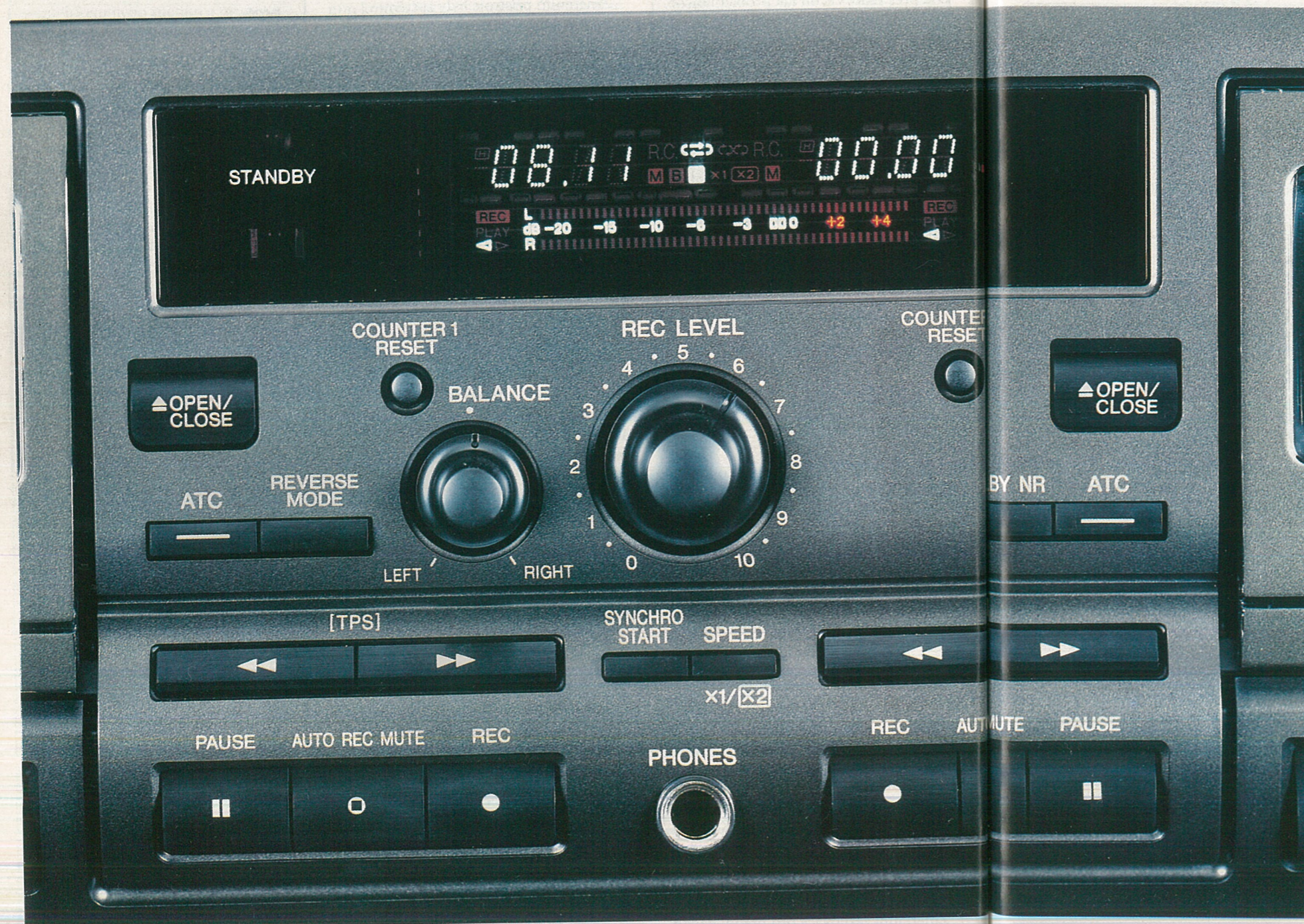

DVOJITÉ KAZETOVÉ MAGNETOFONY

VYŠŠÍ STŘEDNÍ TŘÍDY

Petr Kalina

Je mi s podivem, jakou popularitu mají double decky, a nevím, jestli to není trochu diktát výrobců. Stačí se podívat v Quidu na minisystémy, a vidíte, že devět z desíti má dvojitou mechaniku. Pokud nám leží kvalita reprodukce opravdu na srdci, vyhýbáme se nahrávání z kazety na kazetu. Chápu situace, kdy nám spolužák zapůjčí na půl hodiny hodinovou kazetu s lekcemi Alles Gute a přichází ke slovu rychlopřepis – to ale s hifi nemá nic společného. Přesto (a právě proto) double decky existují a některé z nich se zúčastnily našeho testu.

Testovanou sestavu tvoří Aiwa AD-WX929, Kenwood KX-W8060, Philips FC 931, Sony TC-WR745S a Technics RS-TR575. Aby byla možnost alespoň letmého porovnání s výsledky testu předcházejícího (S&V 5/II), byl mi zapůjčen double deck Aiwa AD-WX828 (cca 9 500 Kč), který byl v květnovém testu nejlepší.

Všechny stroje jsou vybaveny autoreversními mechanikami (což by nemělo mít vliv na výslednou reprodukci, ale v určitých případech vliv má) a kompan-déry Dolby B a C, Sony navíc ještě Dolby S. Ke všem je dodáván i český návod, což je třeba ocenit. Přístroje zvládají automatickou volbu typu pásky a automatické nastavení předmagnetizace, některé i záznamové úrovně. Technics dokonce nastaví vyrovnanou kmitočtovou charakteristiku (velice vhodné pro dvouvrstvé pásky). Podrobněji se o všech těchto systémech dočtete v S&V 5/II.

Vybavení obslužnými programy je až na Sony a Aiwu, které jsou v tomto ohledu určitě o krok dál, prakticky stejné.

Metodika testu byla jednoduchá. V první řadě soutěžil každý s každým s nahrávkami pořízenými na kazety TDK

AD 90 a TDK SF 90. Musím uznat, že některým strojům se nahrávky docela povedly. Ale přesto zvítězila kombinace Aiwa AD-WX929, TDK SF, Dolby C. „Aiwácký“ Data System kalibrace opravdu funguje. Další umístění v poslechovém testu: Sony, Technics, Philips a Kenwood. Při porovnání zvuku Aiwy 929 s Aiwou 828 na TDK SF vychází zvuk prakticky identický. Vyhodnotit test po této stránce (nahrávka z externího zdroje na jedinou mechaniku jedním směrem) by znamenalo používat double deck jako přístroj s jednou mechanikou bez autoreversu, takže závěr by postrádal komplexnost. Do konečného hodnocení je tedy promítnuta nejen kvalita samotné nahrávky, ale i schopnost stroje tvořit kopie. Dále jsem se zaměřil na kvalitu reprodukce při přehrávání vlastní nahrávky v dalších třech variantách, tedy na stejné jednotce reversně a na druhé jednotce oběma směry – to je u některých přístrojů velký problém, a není-li magnetofon řádně seřízen, je používání autoreversu, pokud chceme docílit kvalitní reprodukce, dosti problematické. Tento úkol zvládl snad jedině Kenwood a ze 75 % i Aiwa 929. Dobře seřízena se jevila také (námi zvolená referenční) Aiwa 828, které bylo úplně jedno, kam a jak kazetu vkládáme.

Poslechový test byl prováděn v kombinaci se zesilovačem NAD 304, sluchátky Koss Porta Pro, Porta Pro 2000 a reproduktorovými soustavami BEBE-VOVO VVVPLPL-3 vlastní konstrukce.

Na závěr bych se ještě měl zmínit o tom, že pokud skutečně hodláte nahrávat z kazety na kazetu a oželíte synchronizovaný start nahrávky a rychlopřepis, tak za cenu jednoho z testovaných přístrojů pořídíte (téměř) dva jednoduché dvouhlavé tape decky...